

Presuda Suda (treće vijeće) od 16. srpnja 2015. – Europska komisija protiv Talijanske Republike**(Predmet C-653/13) ⁽¹⁾****(Povreda obveze države članice — Okoliš — Direktiva 2006/12/EZ — Članci 4. i 5. — Zbrinjavanje otpada — Regija Kampanija — Presuda Suda — Utvrđenje povrede — Djelomično nepostupanje u skladu s presudom — Članak 260. stavak 2. UFEU-a — Novčane sankcije — Novčana kazna — Paušalni iznos)**

(2015/C 311/06)

Jezik postupka: talijanski

Stranke

Tužitelj: Europska komisija (zastupnici: D. Recchia i E. Sanfrutos Cano, agenti)

Tuženik: Talijanska Republika (zastupnik: G. Palmieri, agent, uz asistenciju S. Fiorentinoa, *avvocato dello Stato*)**Izreka**

1. Talijanska Republika nije ispunila obveze koje ima na temelju članka 260. stavka 1. UFEU-a jer nije poduzela sve potrebne mjere za izvršenje presude Komisija/Italija (C-297/08, EU:C:2010:115).
2. Talijanskoj Republici nalaže se da Europskoj komisiji na račun „Vlastita sredstva Europske Unije” plati novčanu kaznu u iznosu od 120 000 eura po danu zakašnjenja u provođenju mjera nužnih za usklađivanje s presudom Komisija/Italija (C-297/08, EU:C:2010:115), računajući od dana proglašenja ove presude pa do potpunog izvršenja presude Komisija/Italija (C-297/08, EU:C:2010:115).
3. Talijanskoj Republici nalaže se da Europskoj komisiji na račun „Vlastita sredstva Europske Unije” plati paušalni iznos od 20 milijuna eura.
4. Talijanskoj Republici nalaže se snošenje troškova.

⁽¹⁾ SL C 93, 29. 3. 2014.

Presuda Suda (prvo vijeće) od 16. srpnja 2015. (zahtjev za prethodnu odluku koji je uputio Hoge Raad der Nederlanden – Nizozemska) – Diageo Brands BV protiv Simiramida-04 EOOD**(Predmet C-681/13) ⁽¹⁾****(Zahtjev za prethodnu odluku — Pravosudna suradnja u građanskim stvarima — Uredba (EZ) br. 44/2001 — Priznavanje i izvršenje sudskih odluka — Razlozi za odbijanje — Povreda javnog poretka države u kojoj se zahtijeva priznanje — Sudska odluka suda druge države članice koja je protivna pravu Unije o žigovima — Direktiva 2004/48/EZ — Provedba prava intelektualnog vlasništva — Sudski troškovi)**

(2015/C 311/07)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Hoge Raad der Nederlanden

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Diageo Brands BV

Tuženik: Simiramida-04 EOOD

Izreka

1. Članak 34. točku 1. Uredbe Vijeća (EZ) br. 44/2001 od 22. prosinca 2000. o [sudskoj] nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima treba tumačiti na način da činjenica da je odluka donesena u državi članici u suprotnosti s pravom Unije ne opravdava nepriznavanje te odluke u drugoj državi članici zato što je njome povrijeđen javni poredak potonje države jer navedena pogreška koja se tiče prava ne predstavlja očitu povredu pravnog pravila za koje se u pravnom poretku Unije, a stoga i u pravnom poretku države članice u kojoj se zahtijeva priznanje, smatra da ima ključni značaj ili prava koje je priznato kao temeljno pravo u tim pravnim poredcima. To nije slučaj s pogreškom koja utječe na primjenu odredbe poput članka 5. stavka 3. Direktive Vijeća 89/104/EEZ od 21. prosinca 1988. o usklađivanju zakonodavstava država članica o žigovima, kako je izmijenjena Sporazumom o Europskom gospodarskom prostoru od 2. svibnja 1992.

Prilikom provjere eventualnog postojanja očite povrede javnog poretka države u kojoj se zahtijeva priznanje, sud te države treba uzeti u obzir činjenicu da pravni subjekti u toj državi članici trebaju koristiti sva raspoloživa pravna sredstva kako bi se unaprijed spriječila takva povreda, osim ako posebne okolnosti previše otežavaju ili onemogućuju korištenje pravnih sredstava u državi članici podrijetla.

2. Članak 14. Direktive 2004/48/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 29. travnja 2004. o provedbi prava intelektualnog vlasništva treba tumačiti na način da se primjenjuje na sudske troškove koji su strankama nastali u okviru tužbe za naknadu štete koja je u državi članici podnesena radi naknade štete nastale zapljenom izvršenom u drugoj državi članici, čiji je cilj bio spriječiti povredu prava intelektualnog vlasništva, kad se u okviru te tužbe postavlja pitanje priznanja odluke donesene u toj drugoj državi članici u kojoj se utvrđuje neopravdanost te zapljene.

⁽¹⁾ SL C 71, 8. 3. 2014.

Presuda Suda (veliko vijeće) od 16. srpnja 2015. – Europska komisija protiv Rusal Armenal ZAO, Vijeća Europske Unije

(Predmet C-21/14 P) ⁽¹⁾

(Žalba — Damping — Uvoz određene aluminijske folije iz Armenije, Brazila i Kine — Pristupanje Republike Armenije Svjetskoj trgovinskoj organizaciji (WTO) — Članak 2. stavak 7. Uredbe (EZ) br. 384/96 — Usklađenost sa Sporazumom o provedbi članka VI. Općeg sporazuma o carinama i trgovini iz 1994. (GATT))

(2015/C 311/08)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Europska komisija (zastupnici: J.-F. Brakeland, M. França i T. Maxian Rusche, agenti)

Druge stranke u postupku: Rusal Armenal ZAO (zastupnik: B. Evtimov, odvjetnik), Vijeće Europske unije (zastupnici: S. Boelaert i J.-P. Hix, agenti, uz asistenciju B. O'Connora, Solicitor, S. Gubela, odvjetnika)

Intervenijent u potporu tužitelju: Europski parlament (zastupnici: D. Warin i A. Auersperger Matić, agenti)